Ч. 52 (13.291). Львів, пятниця 3. березня 1933. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло". Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Чи українці штовхають Польщу в обійми Росії?

Про одну нову польську фальшиву тезу та її фальшиві висновки.

(З приводу виступу посла д-ра Дм. Левицького в закордонній комісії сойму і його відгуку в польській пресі.)

Львів, 1. березня 1933.

Справа становища українців до риського миру і до пакту неагресії Польщі з СРСР. буде так довго актуальна, як довго істнуватимуть ті міжнародні умови. Це — здається — річ зовсім зрозуміла, що українці використовують кожну кращу нагоду, щоби своє неґативне становище до тих умов задеклярувати, пригадати. Зате видно по нинішній день частині польського політичного світа не зовсім ясно, чому те становище таке яскраво негативне. Колиж навіть побіджує зрозуміння правди, що іншого становища українці займати не можуть, то всеж польські політики й публіцисти намагаються доказувати нам, що нічого нам жалітися, протестувати чи взагалі „не годитися", бо і риський мир і пакт неагресії повстав... з нашої вини!

Таку дивоглядну тезу вперше висунув ґр. Ст. Лось у відомій своїй брошурі, виданій в українській мові, п. н. „Міжнародне положення Польщі та галицькі українці". Виправдуючи риський мир недавній активний польський дипльомат впевняв, що гарні польсько-російські закордонні відносини є наслідком поганих польсько-українських внутрішніх відносин, дарвуж ці останні відносини стали поганими — з вини українців, які в „неслушний час" завели були з Польщею війну за Східну Галичину: мовляв, ремінісценції тої війни були серед польського громадянства ще надто живі й болючі, щоби можна було перейти над ними до дневного порядку, а зрештою і дальший розвиток польсько-українських відносин казав Польщі щораз дужче оглядатися за тіснішими взаєминами з Росією.

Така арґументація, на перший погляд не позбавлена елементів льоґіки, по суті є зразком ватяганої і викривлюваної історично-політичної полеміки, з якої поволи може нарости нова штучна польська леґенда: це українці своїм ворожим становищем примусили Польщу шукати захисту у союзі з Росією! Небезпечну ознаку назрівання такої леґенди добачуємо у вчерашній передовій статті львівської „Ґазети Поранної" („Українці та польсько-совітський пакт про неагресію"). Вказати коротко на фальшиве заложення арґументів п. Лося та неправильні висновки названої статті вважаємо за доцільне хочби тому, що не хочемо згори пересуджувати добру волю авторів нової леґенди.

Очевидно, що передовик „Газ. Поранної" каже правду, що керманич закордонної політики Польщі „мусить трактувати й пактувати з тим, хто фактично репрезентує по другому боці риської границі державну орґанізацію й еґзекутиву", себто: що державна Польща мусить рахуватися з тою державною формою, яка нині істнує на сході. Але й д-р Дмитро Левицький не дивувався в комісії закордонних справ самому пактові неагресії з СРСР. Він висловлював лише здивування, що польський міністр закордонних справ і всі його земляки вірять у справжнє поважне практичне значіння того пакту. Ми не дивуємося, що санаційний уряд, який прийняв стільки інших ендецьких тез та реалізує їх у стількох інших ділянках — засвоїв собі також тезу ендеції про спільноту інтересів Польщі й Росії і ми дивуємося лише, що польські політики задовольняються ствердженням того факту та не беруть зовсім під увагу, що пакти, підписані представниками державної Польщі і державної Росії з виключенням інтересів українського недержавного народу — можуть не витримати найближчої історичної проби... Колиж нині українські представники обмежуються до деклярптивного підкреслювання свого негативного становища, то нічого їм з цього приводу докоряти: бо справді важко від галицьких українців вимагати, щоби вони в нинішній своїй ситуації, в нинішній стадії польсько-українських взаємин, при нинішньому польському відношенні до українських вимог навіть у ділянці діточих молитв та народніх шкіл — ставили позитивну програму польської закордонної політики.

Виправдування, що „становище Польщі до Росії є у великій мірі функцією української дійсности, а українці є тут не тільки предметом, але й підметом" — не витримує критики. Воно булоб тільки тоді правильне, колиб не поляки, а українці були винуватцями польсько-українських відносин. „Чим менше ґарантії льояльности і співпраці дає українська меншина, тим конечнішою стає асекурація від московських несподіванок. Це не є політична спекуляція, лише відрух елементарної льоґіки"! Це розумування гідне уваги, але та сама „елементарна льоґіка" каже поставити питання: хтож довів до того, що нині Польща мусить асекуруватися від несподіванок на всі сторони та що товчком до тих асекурацій є найпоганіші відносини держави з одною пятою частиною своїх громадян?! Ми не вдаємося у розгляд питання „щоби було, колиб було", однак не маємо ніякого сумніву, що колиб 14-тилітня польська національна політика йшла іншими шляхами, то натуга польсько-українського конфлікту може й не досягнулаб того небувалого ступня, до якого дійшла нині.

Колиж польський публіцист ставить справу в той спосіб, що, мовляв", „польська політика не має двох партнерів до вибору — вибір накидають самі українці" — то це зоветься, прошу нам дарувати, відвертання кота хвостом. Риський мир прийшов після військової окупації Східної Галичини, після перших кольонізаційних законів і після одностороннього анулювання варшавського договору з У. Н. Р. Пакт неагресії прийшов, як асекурація і проти німців і проти москалів і проти українців, — після цілого ряду законів, після осени 1930 року та всіх тих актів — про які й передовикові „Газ. Поранної" знаменито відомо.

Тези ендецької східної закордонної політики не є складані й диктовані українцями. Вони є диктовані страхом перед українською проблемою, а риський мир і пакт неагресії є короткозорими і тимчасовими проявами того страху. Української проблеми вони все одно не розвяжуть та не внеможливлять її розвитку — навіть при найтіснішому союзі з Росією і при найактивнішому продовжуванню ендецької внутрішньої політики.

З української преси.

Москвофільство на Закарпатті.

Під заголовком „Москвофільство на Підкарпатті" появилася цікава інформаційна стаття в ужгородському „Українському Слові", яку дозволимо собі навести майже повнотою. Ред.

I.

Нема що казати, є це прикре явище: українське москвофільство, чи як це у нас вульгарно називають: кацапство. Тим більш воно прикре, коли набирає такого розмаху, як у нас, де — здавалосяб — для його істнування нема ані відповідної традиції, ані ідейно-політичного обґрунатування. Але коли воно всетаки є в нас, значить, є й якісь сили, що його підтримують. Найбільшої уваги з нашого боку заслуговують вони, бо марна річ булаб — поборювати москвофільство, не знаючи його причин.

Хтож вони, оці стовпи „Народного Соединенія", „Земледільського Союза", „Общества Духновича" і т. п.? Коли ближче приглянемося цим групам, побачимо, що вони звязані між собою тільки механічно, крім назви „русскіє" нема між тими групами нічого спільного.

II.

Перша й найсильніша ґрупа оцих „русских" — це спадщина недавно минулого. Є це мадярони, що переховуються під леґальною і дуже вигідною назвою „русских людей".

Стара і дуже здібна мадярська аристократія, що зуміла була, будучи зовсім для Европи чужою по культурі і малою числом, але великою духом, сотворити в Европі **поважну** державу — заімпонувала місцевим нашим компатріотам своїм організаційним гоном. Розуміється, вони доти будуть „русскими", доки не переконаються, що чеськословацька республика не є ніякою фікцією, що ця держава є й буде та що не вернуться вже ніколи на Підкарпаття довоєнні мадярські часи.

III.

Друга ґрупа наших „русских" — це типові зразки конюнктуризму. „Де добре — тільки там наша батьківщина". Чули ми цинічне признання одного з них. І дійсно, вони доказують це щоденним своїм життям. Національно — вони „русскіє"; політично — вчора соц. дем., нині аграри, завтра комуністи, або що — хіба вони знають хто завтра буде при владі?! Без вимку — всі вони нездари, некультурні, люблять весело жити й живуть з розкладу самого життя. Вони для нас ніяк! По вдачі — полохливі, вони ані користи, ані поважної шкоди нікому не робили, не зроблять і нам.

IV.

Третя ґрупа підк. москвофілів, дуже мала числом — це чесні борці за **російську** великодержавність, котрі говорять приблизно таке: Чому в часі синтетичних національно-політичних процесів ми маємо шукати не способів обєднання, а навпаки сепарації близьких до себе племінних орґанізмів?! Чому ґерманські племена змогли обєднатися біля Прусії і створили могутню державу, а чому ми не можемо обєднатися біля Росії і дати почин всеславянській державі?!

Як бачимо, ціляють далеко і метко! Ця цікава зрештою ґрупа наших москвофілів забуває всетаки одну обставину, яка їх ідеалістичтичний підхід до російської великодержави перетворює в нездійсниму мрію, а їх льоґічні нібн розрахунки — в утопію.

V.

Всі живі новотвори бувають тривкими, міцними і надійними тільки тоді, коли окремі части сполучаються **органічно, а для цього потрібна спорідненість їх між собою. Для живих соціяльних організмів тією спорідненістю не є, як бачимо з прикладу, швайцарської держави, ані мова,**

ані племя, ані віра навіть, зате обовязковою спільнотою, що будує одну державу, завжди була і завжди буде **одна, спільна культура.**

От, власне, культурна ріжниця між европ. українством і азійським російством і є тією непередбаченою перепоною, що принаймні на довгі століття відсуває можливість реалізації мрій наших таки ідейних москвофілів. Саме тому неприродне сполучення впродовж майже 300 літ українства з російством у колишній російській монархії за два дні розлетілося, щоб більше ніколи не сполучатися. І як не змагаються нинішні Тамерляни зліпити до-купи свою спадщину по азійській монархії, вона — оця механічно збита СРСР — ледви чи довго втримається...

VI.

Як вище згадано, ці всі групи творять штучний зліпок. До того зліпка місцевих „русских людей“ прийшли правдиві „русскіе люде“ — російські еміґранти. Здавалосяб, що серця місцевих „русских людей“ вискочать з радости! Бються вони за найвищий свій ідеал: русскій язик — ось є й правдиві русскіе люде, що по русски говорять, думають. Бються місцеві „русскіе люде“ за русску культуру — ось є й люди, що принесли цю культуру. Здавалосяб, що місцевим „русским“ аж серця вискочать з радости!

Дійсність показує щось інше. Особливо в останніх кількох місяцях настав цілковитий розлом, виявилися ріжниці культури між місцевими русскими людьми, що говорять по русски. Вистане читати часописи, прим. „Карпаторусскій Вѣстник“, який уже не робить ріжниці між „Українським Словом“ і — „Русскою Землею“, оба органи йому однаково чужі. Вистане читати „Русскую Землю“, щоби вичитати з неї атаки на деяких місцевих „русских“. Вершком розколу є те, що правдиві „русскіе люде“ робили забаву з танцями 25. м. м. не в салі русского Нар. Дому общ. Духновича, бо кажуть: **не хочемо нічого мати спільного з кацапами...** У відповідь на це місцеві „русскі“ теж робили забаву — окремо, бо — як казали — **з тими кацапами вже не можемо витримати...**

Російська еміґрація, стративши вплив на місцеве населення, навязує звязки з чеськими партіями, вислідом чого є кілька статтей в „Подк. Гласах“, де розхвалено російську еміґрацію. Чеським пануючим кругам потрібна російська еміґрація — для розбивання місцевого населення. Російська еміґрація, рятуючи свою шкуру, йде на ту службу.

Місцеві „русскіе люде“, зірвавши з російською еміґраціею, тратять елемент, що творив так звану русскую культуру Підкарпаття: майже всі публікації общ. Духновича — це праця російської еміґрації. Деякі місцеві „русскіе“ шукають звязи з поляками, хотячи там знайти опору.

Це все свідчить, що під одною спільною назвою може тільки до часу скриватися кілька відмінних культур. Розбиття не свідчить про силу, а про упадок.

Ми певні, що ідейні „русскіе люде“, побачивши банкротство великої русскої ідеї на Підкарпатті — вернуться до свого народу і тут стануть одними з найліпших працівників на полі української культури — як це сталося і в Галичині.

Як зорґанізувати збут безрог?

(Голос у дискусії.)

Під таким заголовком помістив у „Ділі“ з дня 24. лютого ц. р. ч. 45 п. Олекса Мацьків дискусійну статтю, де порушив дуже важну справу, якою під сучасну пору є збут сільсько-господарських продуктів, а головно кооперативний збут живини і домашньої птиці.

З огляду на економічну скруту, яку в першу чергу найболючіше відчуло село, Центросоюз як краєва Централя кооперації для загального закупу і збуту, занявся орґанізацією цієї ділянки ще з кінцем 1931 року і веде її безперервно досі. Акцію цю приняли члени кооперації з великим вдоволенням, бо зрозуміли, що через кооперативний збут сільсько-господарських продуктів осягнуть не лише користи матеріяльної, але також і моральної натури.

Висліди праці випали під кожним оглядом корисно, а обороти говорять про заінтересування села цією так важною ділянкою.

Рік 1932 належить уважати початковим роком орґанізації цієї акції: навязування торговельних зносин з усякого роду відборцями і підготування до цього досить складного діла нашого продуцента та підготовка персоналу.

Обороти цієї ділянки як на перший орґанізаційний рік були досить поважні, як під оглядом скількости так і вартости, бо були ось такі:

	Штук	Кг.	Вартости
Безроги беконові	4213	370.744	302.590.—
Безроги товщеві	1261	155.103	135.490.—
Безроги експорт Відень	760	80.560	73.700.—
Рогата худоба	219	88.920	37.346.—
Телята	676	28.392	12.208.—
Домашня птиця		50.246	51.651.—
		Зол.	613.015.—

Колиб наша кооперація не була мала у своїй праці всякого роду зовнішніх перепон, то вислід праці був би куди кращий. Одначе ці перепони не відстрашили наших кооперативних робітників і вони ведуть її далі, консеквентно, по згори наміченим плянам, а висліди цієї праці з кожним днем кращають.

Поданий у статті п. Мацьковим плян у нічому не відбігає від дотеперішньої підготовчої праці Центросоюзу, а навіть вповні одобрює його напрямну і плян орґанізації цієї ділянки, яка зрештою є лише відновленням орґанізації давного Краєвого Союзу для збуту безрог і худоби, а тим лише, що плян праці Центросоюзу обіймає не лише безроги, але взагалі збут живини і домашньої птиці, які то артикули є масовим продуктом нашого села.

Центросоюз стояв і стоїть від самого початку на становищі, що для цієї ділянки, яка вимагає дуже багато праці, часу і фахового персоналу мусять повстати спеціяльні кооперативи у відповідних районах (повітах), зорґанізованих у своїй краєвій Централі, яка цілу цю акцію вела би як під орґанізаційним так і під торговельним оглядом, бо орґанізація кооперативного збуту мусить бути для добра справи і осягнення бажаних успіхів зцентралізована.

Плян праці майбутнього Краєвого Союзу відповідає в цілости нинішній праці Центросоюзу. Центросоюз задумувався навіть над будовою кооперативної беконярні, перевів відповідні переговори. На жаль цього не можна було зреалізувати наслідком нових обставин, які витворилися на англійському ринку (контингент імпорту).

Працю Районових Спілок ведуть тепер деякі Повітові Союзи Кооператив, що правда не в такій мірі, як це пропонує Шановний Автор, бо не мають до цього ні відповідного апарату, ні потрібних людей. Однак мусимо ствердити, що вже є Союзи (Рогатин), які вповні ведуть працю пропонованої Районової Спілки, але без мясарні і продажі вудженин, хоч і над тим думають і мають намір, а навіть деякі капітали до оснування цих підприємств (Рогатин, Калуш).

Все вище сказане підкреслює яскраво значіння кооперативного збуту сільсько-господарських продуктів для нашого народнього господарства і ми є дуже вдячні п. Мацькову, що справу цю порушив. Це може причинитися до розвитку цієї ділянки у такій мірі, як розвинулась кооперація молочарська і кооперативний збут яєць.

З пляном автора не можемо погодитися лиш у двох випадках, а саме з його твердженням, немов для цієї ділянки не треба капіталу та що до цієї праці люди є.

На основі дотеперішньої практики мусимо ствердити, що відповідний невеликий капітал є конечний, бо без нього праця не піде. Треба було б довшого часу і великої праці місцевих орґанізаторів, щоби переконувати продуцентів про виплату належности за безрогу доперва по 7 до 14 днях, як це пропонує автор. Мусимо собі зда-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 3. БЕРЕЗНЯ 1933.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ.

Ґаманґо.

(З французького переклав В. Софронів.)

Капітан Леду був добрим моряком. Зачав від простого морця, потім став помічником керманича. У битві під Трафальгаром відломок дерева розпанахав йому ліву руку; її ампутували, а його самого відправили потім з добрими свідоцтвами. Бездіялля не було йому до вподоби і тому він, як тільки трапилася нагода, вступив у характері другого поручника на корсарський корабель. Гроші, придбані за кількох виправах, дозволили йому закупити книжок і вивчити теорію мореплавства, яку знав уже добре з практики. Згодом став він капітаном корсарського корабля з трьома гарматами і шістьдесяти людьми залоги, а моряки з Джерзі ще досі оповідають собі про його подвиги. Мир засмутив його дуже: він призбирав собі підчас війни малий маєточок, який сподівався побільшити коштом англійців. Поневолі предложив свої послуги мирним купцям; а що знали його як рішучу і досвідчену людину, легко довірили йому корабель. Коли появилась заборона торговлі муринами і коли, щоби їх надалі постачати, треба було не тільки ошукати французьку митну сторожу, що зрештою не було так тяжко, але також вишмигнутися англійським кружлякам, що вже було дуже небезпечно, тоді капітан Леду став для продавців гебану[1]) дуже цінною людиною.

Леду ріжнився від більшости моряків, які, так як він, довгий час перебували на підвладних становищах, тим що не мав зовсім тої глибокої відрази до новостей і того духа рутини, що їх вони занадто часто привосять зі собою на вищі становища. Навпаки, капітан Леду перший доражував свому підприємцеві завести на кораблі залізні скрині для перетримування солодкої води. Кайдани і ланци, яких запаси мають кораблі з чорним вантажем, були на його судні нової системи і дбайливо поліровані для охорони перед ржею. Але найбільше слави поміж торговцями невільників зєднала йому будова під його проводом спеціяльного бриґа, відповідного для такої торгівлі. Був це легкий вітрильник, вузький і довгий як воєнне судно, а всетаки спроможний помістити велику скількість чорних. Леду назвав його „Надією“. Згідно з його волею вузька і тісна комора під покладом мала лише три стопи і чотири цалі заввишки, тому що цей вимір, на його думку, дозволяв невільникам звичайного росту вигідно сидіти; а прецінь стояти вони зовсім не потребують.

— Як прийдуть до кольоній — казав Леду — то ще настояться аж забогато!

[1]) Так називали себе торговці чорними невільниками.

Чорні, оперті плечима об боки судна, покладені на долівці у два рівнобіжні ряди, лишали поміж своїми ногами вузький вільний простір, який по інших муринських кораблях служив тільки до переходу. Леду додумався примістити в цім переході ще інших муринів напоперек до перших. Так його корабель містив у собі на який тузин муринів більше, як інший тої самої помісности. У потребі можна би примістити там ще більше; але треба бути людяним і лишити на одного мурина щонайменше пять стіп завдовшки і дві вшир, щоби мав куди розтягнутися підчас шести або й більше тижневої подорожі: „Бо, врешті решт — сказав Леду до власника корабля, щоби виправдати свої ліберальні постанови — мурини, це такі самі люди, як білі“.

„Надія“, як це запримітили потім забобонні люди, виплила з Нант у пятницю. Інспектори, які дуже докладно ревідували корабель, не відкрили шести великих скринь з ланцюгами, кайданами і взагалі тим заліззям, яке, не знати чому, називають знаряддям справедливости. Їх навіть зовсім не здивував величезний запас води, що його брала зі собою „Надія“, яка, згідно зі своїми паперами, мала плисти тільки до Сенеґалю торгувати деревом і слоновою кістю. Подорож не є занадто довга, то правда, але врешті завелика обережність не може зашкодити. Якби так корабель натрапив на морську тишу, що зробив би тоді без води?

(Продовження буде).

...ти докладно справу з того, що серед нинішніх ...тяжких часів на селі продуцент збуває свою ...штуку не тоді, коли вона вже відповідно вигодо...вана, але тоді, коли він потребує грошей на ...плату податків, чи інших видатків, звязаних з ...веденням господарства. З тим мусимо числитися ...справу наладнати в цей спосіб, щоби при відбо...рі штуки продуцент одержував найменше 75 чрц. ...вартости. А цю готівку треба мати. Лише та...ким способом буде можна селян-продуцентів ...скооперувати і вони маючи завдяки кооператив...ному збутові поважні матеріяльні як також мо...ральні користи („славні“ наші торговиці) будуть ...всі свої сільсько-господарські продукти збувати ...виключно через свою кооперативу. Таким чином ...бачимо, що відповідний невеличкий капітал ко...нечний, щоби не допустити до ще одної перепо...ни, без якої і так є що поборювати.

Щодо людей, погоджуємося з автором, що безробітних є досить. Однак до цієї праці треба людей підготованих відповідною практикою, бо лише такі з відповідною ініціятивою та організаційним хистом зможуть цю акцію як слід повести.

Але цього не вважаємо за перешкоду в самій праці, бо кожного, хто до цієї праці буде мати охоту, буде можна при допомозі відповідних курсів і короткої практики на місцях, де цю ділянку ведеться, підготовити. Але вони мусять зрозуміти, що вони не урядовці, а будівничі цієї ділянки в даному районі.

Уважаємо, що для повного переведення поданого п. Мацьковим пляну праці, треба буде довшого часу. Основання Краевого Союзу для збуту живини і домашньої птиці повинно бути завершенням цілої організації краю, а до цього часу буде вести ці агенди відділ при Центросоюзі.

Ми є переконані, що при відповідній праці розвиток цієї ділянки буде дуже скорий, так що виринe конечність заснування Краєвої Централі. Під теперішню пору з огляду на недостачу відповідного капіталу і заощадження адміністраційних коштів ведення, заснування подібного Союзу не було би вказане.

Зате засновування пропонованих Районових Спілок зараз булоб корисним і вказаним, але лише в тих повітах, чи радше районах, де Повітові Союзи на це дадуть свою згоду, точніше заложення Районової Спілки повинно наступити при тісній співпраці з даним повітовим торговельним осередком, а то з огляду на конечність співпраці Районової Спілки для збуту з місцевими сільськими кооперативами і з кредитовими. Заснування подібних спілок буде корисне для самої акції ще й з того огляду, що вони переберуть на себе дотеперішню працю Повітових Союзів, яких управи, перетяжені веденням Союзів у нинішній кризі, не в силі вповні займатися організацією збуту живини і домашньої птиці, яка то праця, як уже сказано, вимагає багато часу й енергії.

Пропонований Організаційний Комітет при „Центросоюзі“ є лишним тому, що працю збуту живини Центросоюз вже зорганізував і засновує там, де на це позволяють обставини, подібні спілки (Гусаків к. Перемишля) та буде займатися засновуванням дальших спілок. Колиж повстане стільки спілок, що вони будуть у можності відповідно вивінувати свою Централю, то Центросоюз передасть їй усі дотичні агенди.

Питання технічного ведення агенд тут не порушуємо, бо обговорювання їх потрібне при ...кожночасному організуванні Районової Спілки ...тому, що воно у кожному окремому випадку є ...інше.

Маємо надію, що найближча Районова Спілка по Гусакові повстане за порозумінням з Центросоюзом з ініціятиви Шановного Автора у його районі.

Орест Радловський.

——o——

СЕНАТ.

УХВАЛЕННЯ БЮДЖЕТУ.

Сенат покінчив учора розправу над бюджетом держави за рік 1933-34. Бюджет принято голосами послів ББ з кількома поправками і з законом скарбовим. Поправлений таким чином бюджет буде відісланий знову до сойму.

Після того сенат приняв кілька резолюцій, м. ін. резолюцію, яка взиває уряд, аби з уваги на 250-ліття відсічи Відня вибив памяткові медалі в честь Собеського, і резолюцію про конечність ...колоній для Польщі.

...за адреси 1 зол. **Можна присилати почтовими марками.**

Й Франція на шляху до диктатури?

Кореспондент ґазети „Ню Йорк Сан“ повідомляє з Парижа, що в політичних французьких кругах не вірять у зрівноваження бюджету, внесеного у парляменті новим премієром Едвардом Даладіє. В тих кругах отверто говорять, що фінанси Франції може спасти лише якийсь диктатор. Слова „диктатор“ уживають тепер залюбки ґазети в редакційних статтях.

В парі з тим появляються домагання ревізії конституції, а дехто навіть оглядається за сильним чоловіком, який міг би надаватись на диктатора.

Серед таких настроїв підносять голову французькі монархісти, а претендент до французького престола, князь де Ґізе, розпочав недавно пропаґанду за собою, видаючи маніфест із Брюселя до французького народу.

——c——

„Воєнна пропаґанда — це анахронізм“.

НЮ ЙОРК, 13. лютого. (Вл. корр.) Пересічний громадянин Америки добре памятає воєнну гістерію і ненависть, поширювану навіть між шкільними дітьми до всього, що було німецьке. А ось сьогодні читаємо, що на вчорашніх зборах Мирової Конференції Молоді, що відбулися в домівці „Приятелів“ при 15 вулиці в Ню Йорку при співучасти 250 делеґатів церковних і світських орґанізацій, перейшла резолюція з домаганням до шкільних властей, щоби вони постаралися усунути із шкільних підручників усякі зазиви до воєнних подвигів, бо вони деморалізують нове покоління і є на ділі пережитком. У мотивах резолюції сказано, що минула війна не принесла американцям нічого, крім озлоблення ріжних народів на Америку.

Святотатська крадіж в українській церкві.

НЮ ЙОРК, 13-го лютого. (Вл. кор.) Минулого тижня невислідженї злочинці розбили бічний вхід до українсько-католицької церкви св. Юрія в Ню Йорку і забрали із захристії дві золоті чаші. Інших дорогоцінностей, як нпр. коштовної монстранції не могли найти, бо вона переховується деінде. Та проте шкода значна, бо церква лишилася без чаші і треба було купити зовсім нову.

Незгірший заробіток при снігу.

НЮ ЙОРК, 13. лютого. (Вл. кор.) Впродовж трьох останніх днів управа міста Ню Йорку наймає 30.000 робітників до згортання і вивожання снігу, який упав зараз після великих морозів минулого тижня. Робітникам платять по 50 центів на годину, отже багато теперішніх безробітних могло хоч у дечім підратуватися у важких часах. Сніг відгортають машинами, але його треба ще згортати на купи, а до цього ще нема машин. Щойно як на обох боках вулиць покладено правдиві вали зі снігу, забирають їх машини на троки. Одначе з огляду на великий посціх у роботі, треба було ще наняти парові шуфлі, яких уживають будівельні підприємства до викопування ям під фундаменти. Цими шуфлями нагружують сніг на тяжкі троки і в той спосіб приспішується вичищення великого міста зі снігу, тимсамим не допускають і до болота, бо сніг почав уже таяти.

За океаном.

ОДНОДУШНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В АМЕРИЦІ У СПРАВІ ВИСТАВИ В ШИКАҐО.

В Ню Йорку зібралися 7. лютого ц. р. на нараду в Українським Домі представники центральних орґанізацій і преси з нагоди приїзду членів екзекутиви Української Виставової Корпорації в Шикаґо, а саме д-ра Мирослава Сіменс-Сімновича і гром. Михайла Белеґая. Крім них взяли ще участь у нарадах: Теодор Каськів, заст. гол. „Провидіння“, Володимир Лотоцький і Семен Демидчук, як редактори часопису „Америка“; Іван Каштанюк, рекордовий секретар Українського Народнього Союзу, д-р Лука Мишуга й Омелян Ревюк, як редактори „Свободи“; д-р Володимир Левицький, як редактор „Народньої Волі“; інж. Стефанія Чижович, як представниця мистецьких орґанізацій із зах.-українських земель. П. М. Ханлога в імени „Народнього Слова“ прислав оправдання відсутности з причини великого віддалення.

Наради тревали біля 8 годин і покінчились однодушною ухвалою всіх присутніх, що участь українців у виставі в Шикаґо є необхідною конечністю; що треба піддержати змагання Української Виставової Корпорації у справі будови окремого українського павільону; що українська преса підтримає усіми силами працю Корпорації для осягнення тієї цілі; що працю Корпорації повинна вести ґрупа фахових людей і тому представники припоручають Корпорації скріпити видатність праці через приняття відповідних сил, а саме інж. Стефанії Чижович і д-ра Л. Цеґельського; щодо будови павільону і переведення грошевої збірки треба приступити якнайскорше, бо дуже короткий речинець, але при найменших видатках; що плян переведення кампанії має уложити Корпорація і завізвати до співпраці все громадянство, а українська преса має солідарно піти з Корпорацією.

У виконанні наміченого пляну представники Корпорації з місця заповіли низку конференцій з визними українськими людьми в Філядельфії і в Ню Йорку.

ОПЕРА „МАЗЕПА“ МАЄ БУТИ ВИСТАВЛЕНА ТАКОЖ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

Опера „Мазепа“ Чайковського має бути виставлена в перших днях березня в одній з великих оперових саль у Філядельфії. Мають виступити всі ті самі артисти, що брали участь в опері в Ню Йорку, а саме всі оперові співаки і співачки, та сама велика орхестра під проводом українського компоніста Павла Углицького і ті самі професіональні співаки, що співали в хорі. Декорації будуть теж ті самі, що були спеціяльно виконані для опери „Мазепа“ в Ню Йорку. П. Дмитро Чутро, що занимався виставою, одержав між іншими також признання за гарне виконання опери від найславнішого диригента орхестри в Америці й компоніста та авторитету у музиці Волтера Демроша (родом німця) з Ню Йорку.

ВИДАННЯ ПОРТРЕТУ МАЗЕПИ.

В 1918 році найшов Михайло Дяченко в музею у Парижі гарний портрет гетьмана Івана Мазепи в молодому віці. Цей портрет того самого 1918 року видала спілка „Вернигора“ в Білій Церкві, але лише в 600 примірниках. Після наступу більшовицької Москви на Україну той перший невеликий наклад пропав. Лишилось за кордоном лише кілька примірників. Один із них роздобув п. Юліян Ситник, котрий саме недавно вернувся із старого краю. Він тепер видав цей портрет Мазепи з молодого віку, як дійсного вояка лицаря, у більшому накладі і його можна дістати в українських книгарнях у Злучених Державах і в Канаді.

Поможім найбіднішим!

Щоби бодай у деякій мірі облекшити незавидну долю наших безробітних у Львові — отворив Союз Українок чайню для найбідніших у домівці Т-ва св. Йосифа при вул. Руській 10.

Для завершення цього діла успіхом — є конечна співпраця усіх шарів нашої суспільности, тому Народня Орґанізація Українців м. Львова звертається отсею дорогою до громадянства із закликом:

ПОМОЖІТЬ НЕ СЛОВАМИ — А ДІЛОМ! Кожний, до кого дійде заява, долучена до нинішнього числа, нехай покаже, що хоче помогти свому безпомічному братові! Не ходить про велику суму — але про постійну підмогу принайменше на покриття видатків на одно снідання в квоті 15 ґр., або на один обід у квоті 40 ґр.

На такий видаток стати кожного українця — хочби був незаможний. Тому нехай не змарнується віодна заява, — нехай виповнена поверне до рук орґанізаторів того діла і дасть їм спромогу обтерти неодну сльозу, врятувати неодного від голодової смерти!

Находячий час Великого Посту дає нам найкращу можність показати, до чого здібні ми „ради помочі ближньому" і доказати, що в разі потреби українець порятує свого меншого брата.

НАР. ОРҐАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ М. ЛЬВОВА.

Долучену заяву переслати виповнену до Ред. „Діла" або до Народньої Орґанізації укр. м. Львова.

—o—

Фінансовий плян у Франції

ПАРИЖ, (ПАТ). Палата послів приняла у третьому читанні 348 голосами проти 222 в цілости фінансові проекти уряду.

—o—

ЗА СТРАЙК — ВЯЗНИЦЯ.

ВІДЕНЬ, 1. III. ПАТ. У звязку зі заповідженим на нині страйком залізничників рада міністрів на надзвичайному засіданні ствердила що участь у страйку противорічить обовязуючим службовим приписам і цісарському розпорядкові з липня 1914 р., тому за страйк каратимуть вязницею, а навіть відправляти зі служби.

—o—

ЩЕ МОРАТОРІЯ.

ЛЬОНДОН, 1. III. Згідно з вістками з Ню-Йорку губернатори стейту Кентокі та Тенесі оголосили мораторію для своїх банків у цих стейтах. При цьому зазначили, що мораторія триватиме довший час.

—o—

ПРОТИ УРЯД. КОМІСАРЯ В БАВАРІЇ.

МІНХЕН, 1. III. ПАТ. Баварський премієр Ґельд у рішучій промові в Бамберзі виступив проти погроз міністра внутрішніх справ Фріка в справі введення в Баварії урядового комісаря. Католики доволі сильні, щоби такий замах схожий на поведінку держави з 1870 р., здержати й уміймуть боронитися.

—o—

ДВА КОМУНІКАТИ.

ПЕКІН, 1. III. ПАТ. Головна китайська кватира стверджує, що всі японські наступи для здобуття просмику Пеі-Ші-Цу китайські війська відбили. Японські операції в цьому важному стратеґічному пункті обмежилися до бомбардування китайських становищ.

ТОКІО. 1. III. ПАТ. Японські війська посуваються у двох напрямах на Чінь-Фень і Лін-Ґуань. У відтинку Чінь-Фень японці відперли та відкинули в напрямі гір 10.000 китайських вояків. На фронті Ліво-Ґуань японці стрінулися із вавзятим спротивом китайців. Згідно з останніми вістками японці мабуть заняли Пеі-Ші-Цу.

ТОКІО, 1. III. ПАТ. Кіннота під проводом ґен. Morі посувається скоро вперед. Заняла Пао-Чуінь. Рівночасно війська ґен. Мацули заняли Чієнь-Пінь. Наслідком здобуття тих 2 місцевостей японці небаром потім заняли Чіг-Фень.

ЧЕРМАК БУДЕ ЖИТИ.

Льондонські часописи повідомляють із Вашингтону, що згідно з останнім лікарським бюлетеном бурмістр Шикаго Чермак провів ніч спокійно. Тому теж лікарі мають тепер багато більшу надію, що Чермака вдасться вдержати при житті.

Український концерт у Відні.

Відень, кінець лютого.

Дня 19. II. ц. р. відбувся у власній салі на Банкґассе за ініціятивою Допомогового Комітету українським безробітним у Відні концерт переважно української музики та народньої пісні. Концерт цей гідний уваги, бо взяли в ньому участь найкращі українські музичні сили у Відні, як проф. Бережницький (челіст), п. Дарія Каранович-Гординська (піяністка), п. Миросл. Левицька (піяністка), п. Занько (скрипак), п. Савка Ів. (співак держ. опери) та диріґент українського хору у Відні п. Андрій Гнатишин.

Концерт мав у програмі твори композиторів: Стеценка, Барвінського, Людкевича, Гайворонського, Степового, Леонтовича, Косенка, Кошиця, Давидовського та вкінці самогож диріґента А. Гнатишина, якого „Гомін села" дійсно гідний твір на муж. хор. Це вязанка народніх пісень, попереджена вступом самогож автора, згармонізована в народнім характері. З чужих композиторів увійшли тут Е. Зауер (проф. Муз. Акад. у Відні), Фрескобальді та Двожак. Усі артисти вивязались зі своїх завдань дійсно дуже гарно, так, що подібного українського вечора Відень давно не памятає, тимбільше, що у виконанні були твори мало знані, а навіть деякі ще недруковані, як нпр. „Марш" Барвінського, що його одержала піяністка просто зпід рук автора. Теж твори, як: „Листок до альбуму" Людкевича, канцона Барвінського найшли тут своє місце.

Вкінці треба зазначити, що загально подобався український хор, зокрема мішаний, який виступив у національних строях. Треба висловити признання для праці й енерґії диріґента, що вмів злучити всі ґрупи, як студентство, інтеліґенцію і робітництво, в один хор. Майже кожну пісню мусів хор повторяти двічі, з щораз то кращим успіхом. Булоб лише побажано, аби хори, як мішаний, так і мужеський, продовжували дальше свою працю та причинились до поширення української пісні за кордоном.

Саля була виповнена як своїми, так і чужинцями по береги так, що не ставало місця. Дохід призначений на українських безробітних у Відні. По концерті відбулась загальна забава.

Присутній.

Після пожежі райхстаґу.

ДЕКРЕТ ПРЕЗ. ГІНДЕНБУРҐА.

БЕРЛІН, (ПАТ). Вчора вечором оголосили декрет президента Гінденбурґа про оборону німецького народу перед комуністичним терором. Декрет *касує постанови конституції у справі загарантування особистої свободи, свободи слова і преси, а також телефонічних розмов, нетикальности мешкань і приватної власности.* Декрет передбачує кару тяжкої тюрми за опір проти заряджень центральної і кравової влади, а *кару смерти або досмертної вязниці за збройний виступ чи замах при помочі вибухових матеріялів, а також за акти терору на залізничі шляхи й обекти. Карою смерти або досмертної вязниці будуть карані замахи на президента Німеччини, членів або комісарів державного уряду, а також урядів союзних, а дальше намова до заворушень або забурення прилюдного спокою зі зброєю в руці, крім того за вязнення осіб в метою вжити їх як закладників у політичній боротьбі.*

Комунальні орґани влади обовязані приноровитися до постанов оголошеного декрету. В краях, де місцева влада того не зробить, уряд Німеччини буде управнений сам увести ті постанови в життя.

ЛЬОКАЛЬНА ВІЗІЯ.

БЕРЛІН, (ПАТ). У вівторок пополудні відбулася в будинку райхстаґу льокальна візія, на якій був присутній справник підпалу ван дер Ліббе. Йшло про устійнення способу підложення вогню в поодиноких місцях і нагромадження конечних до підпалу легкозапальних матеріялів. Оголошений комунікат стверджує, що це неможливе, аби ван дер Ліббе доконав свого вчинку у такому короткому часі, в якому все відбулося. По вісткам преси відбулася також конфронтація Ліббе з головою комуністичної фракції Торґлером. Про вислід конфронтації нічого не знати. Комунікат бюра „Конті" стверджує, що Торґлер не тільки перебував кілька годин у райхстаґу з Ліббе, але також і з кількома іншими справниками підпалу. Всі вони мали втекти з райхстаґу підземним коридором до інсталяції центрального огрівання, що лучить будинок парляменту з домом президента райхстаґу.

СТЯГНЕНИЙ РОЗПОРЯДОК.

БЕРЛІН, (ПАТ). Розпорядок, що всі публичні льокалі у Берліні мусять бути замкнені в год. 12-ій в ночі, президент поліції тимчасово стягнув.

По широкому світі.

— Президент Рузвельт комплетує далі свій уряд. Секретарем праці іменований міс Френсіс Перкінс. Секретарем торговлі Дан. Ропер.

— Китайська команда обвинувачує японців, що в летунських наступах уживають бомб із трійливим ґазом.

— Румунський уряд з огляду на ощадність зліквідував академію мистецтв у Кольошварі, консерваторію в Чернівцях, багато катедр ріжних університетах і 76 середніх шкіл.

ЮГОСЛАВІЯ РАТИФІКУВАЛА ПАКТ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БІЛГОРОД, 1. III. ПАТ. Законодатна палата після експозе міністра закорд. справ Єфтича в присутності представників уряду та дипл. корпусу й публики ратифікувала одноголосно заключений недавно пакт Малої Антанти. Мін. Єфтич сказав, що в пакті нема військових клявзуль.

З ОСВІТНЬОЇ КОМІСІЇ.

ВАРШАВА, 1. III. ПАТ. Соймова освітня комісія радила нині над урядовим проектом закону про держ. стипендії й інші форми помочі для молоді вищих шкіл. Референт проекту пос. Чума підчеркнув, що проект обіймає теж молодь акад. приватних шкіл і докторантів, у відріжненні закону з 1923 р.

Після зголошення поправок пос. Великановичем (Укр. Клюб) і Лянґером (люд.) за відкинення проекту, дискусію відложили до полагодження.

ГРІЗНИЙ БУРЕВІЙ.

ДЕБЛІН, 1. III. ПАТ. В міру постепенного привертання комунікації між поодинокими частинами краю звідусіль приходять вістки про шкоди, що їх заподіяв небувалий буревій, що лютував на Ірляндією в ост. днях мин. тижня. Буревій із сніговією знищив майже всі телефони та телеграфи. Корабель, що віз шотляндську дружину копаного мяча на міжнар. змагання, блукав по морі 11 годин. Капітан корабля сказав, що ще ніколи не бачив такої бурі на Пацифіку й Атлантику. Потонули цілі рибальські фльотилі. Згинуло кілька осіб.

ГОРЯТЬ ГОТЕЛІ.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 1. III. ПАТ. Нині рано вибухнула в Марктфельке, в півн. Фінляндії, велика пожежа, наслідком чого досі згорів великий готель і два товарові доми. Пожежа триває. Сильний вітер утрудняє дуже ратункову акцію. Фінл. телеграфічна агенція повідомляє, що підозріння паде на комуністів.

ВІННІПЕҐ (Канада), 1. III. ПАТ. У провінції Саскачеван згоріли два готелі. В Тіселі підчас пожежі готелю згинуло 8 осіб, в цьому 5 жінок. У Ріджкліфі підчас пожежі готелю згоріло 9 людей.

НОВИНКИ

— **Приймаю як давніше в моїм Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. Насс.** 3-3

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.** 744-?

— **„Українці у відсічі Відня 1683 р.“** Заходом „Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка“ відбудеться на цю тему в неділю 5. ц. м. реферат д-ра Ів. Німчука в салі „Української Бесіди“. Початок в год. 5.30 попол.

— **„Сокіл-Батько“ в честь Мазепи.** У пятницю 10. березня ц. р. відбудеться руханково-вокальний вечір „Сокола-Батька“ в честь гетьмана Мазепи в салі Театру Ріжнородностей (Народній Дім) у Львові. Подробиці в афішах. Весь дохід призначений на Український Город.

— **Арештування редактора „Нового Часу“ Д. Паліїва.** У вівторок, 1. березня ц. р. арештували органи державної поліції редактора „Нового Часу“ п. Дм. Паліїва та спровадили його до вязниці „Бриґідки“ для відбуття кари, на яку його засудив суд у недавньому процесі.

— **Вийшов на волю** Михайло Джердж, студ. прав, який сидів у станиславівській слідчій вязниці два місяці під замітом приналежности до ОУН. Зате студ. Гаврилюка Мирослава, Гоголя, Петрину і Гуменюка вивезли 22. II. ц. р. до Львова.

— **Театр ім. І. Тобілевича** іде у найближчих днях таким шляхом зі своїми виставами: Стрий (одна вистава „Мотря“), Жидачів (одна вистава „Мотря“), Рогатин, Бережани і Тернопіль. Театр приготовляє оперетку Легара „Фраскіта“, з балетовими еволюціями композиції балетмайстра львівського міського театру Зволінського.

— **Заходом Т-ва українських студентів-католиків „Обнова“** відбудеться в пятницю 3. ц. м. в 20. год. в авлі „Акад. Дому“ популярний виклад д-ра Андрія Ластовецького п. з. „Генеза нової фізики“. — Чергові сходини членів „Обнови“ в неділю 5. ц. м. точно в 10. год. в домівці Т-ва.

— **Ліквідація непорозумінь у львівських броварах.** Довідуємося, що непорозуміння між робітниками львівських броварів і управою зліквідоване. Вчора (1. березня) всі робітники почали працю на умовинах, запропонованих інспектором праці в порозумінні з управою. Ні одного з українських робітників не зредуковано.

— **До колишніх бережанських учнів.** Сеніори бережанської гімназії, що живуть у Львові, прохають нашу редакцію подати до відома іншим колишнім учням цієї гімназії, що вони будуть збиратись кожної першої та третьої суботи кожного місяця у „Віденській каварні“ в год. 6. веч. Найближчі сходини 4. ц. м.

— **Хто виграв долярівки?** У середу відбулося тягнення долярівок, у якому головні виграні впали на такі числа: 40.000 дол. на ч. 1329; 8.000 дол. на ч. 980330; 3.000 дол. на ч. 661100, 929751; 2.000 дол. на ч. 105598; 1.000 дол. на ч. 1112537, 466167, 1401653, 431035, 940913; 500 дол. на ч. 74709, 947743, 1250582, 964039, 593937, 1596814, 1323439, 447500, 44548, 996639.

— **Ріжні вістки.** У Болгарії радив конґрес македонських організацій і приняв резолюцію з домаганням македонської держави; друга резолюція каже про енерґійну боротьбу з більшовизмом. — У Берліні оголосили декрет про потрійну підвишку мита на лісні матеріяли, які привозять з чужини. — У Парижі помер заступник голови союзу франц. журналістів Едвард Юлія, довголітній редактор „Тан“-у; його спеціяльність — економічні справи, про які він писав у коротких, легких статтях. — У славній нюйорській вязниці Сінґ-Сінґ уже від кількох місяців 24 вязнів жде на виконання смертного присуду. — В одному портуґальському селі селяни спалили одну недужу, яку вважали чарівницею. — У Ню Йорку в центрі міста вибудують окремі величезні доми Франції, Англії, Німеччини та Італії. — У Гонконґу вибух нафтовий резервуар. — Помер фран. композитор Анрі Дюпар у 80-ім р. життя.

— **Проти краси.** Турецький парлямент ставить на голосування проект закону, щоби заборонити у краю конкурси краси. Цей проект стоїть у звязку з ріжними зловживаннями при таких конкурсах і нечистою реклямою.

— **Конкурс на повість про більшовизм.** Париська католицька академія, якої головою є відомий католицький письменник і учений монсіньор Бодріляр оголосила міжнародній конкурс на повість про більшовизм. У конкурсі можуть брати участь автори всіх національностей і мають повну свободу форми. Всі твори не написані одною із пяти мов: англійською, французькою, німецькою, еспанською або італійською мусять подати подрібний зміст у 4-ох примірниках, написаний одною зі згаданих мов. Повість повинна зображати психольоґію більшовизму у сучасній добі або на майбутнє, у відношенні до рідні, суспільности, держави, релігії. Тема може бути взята з Рад. Союзу або з комуністичних кол поза нею. Рукописи треба посилати не пізніше, як до 1. липня 1934 р. у 4-ох примірниках, переписаних на машині або друком, коли повість вийшла вже після обяви конкурсу, на адресу: M. Belle, Chef du Secrétariat Général 31 rue de Bellechasse, Paris, 7-e. Нагороди: 50.000 фр., 20.000 фр. і 10.000 фр. Якби хто із наших письменників хотів узяти участь у цьому конкурсі, наша редакція може допомогти йому при полагоді ріжних формальностей.

— **Пашпортова дезинфекція.** Мешканці Москви мають новий клопіт, якби місто стояло під знаком окупації. Влада рішила виселити якнайбільше народу і залишити тільки тих, що мають точно означене заняття. Спосіб? Кожний громадянин, щоби мав право бути москвичем, мусить мати пашпорт. А дістати пашпорт за комуністичної чи царської влади у Росії — всі знають, що це значить: це дати докази своєї „благонадьожности“. Плач і скреґіт зубів. Сама радянська преса вже каже про численні випадки, коли урядовці, що перевіряють населення зводять порахунки з комірниками, ласі на вільне мешкання. Конфліктів і траґедій без кінця. З Москви хотять виселити від 600 до 800 тис. осіб. Тисячі людей уже тепер поволі втікає, лякаючись, щоби не виселили їх силоміць „етапом“. Цікаве, що автори пашпортової реформи не подумали про ролю, яку грає у пашпорті фотоґрафія. У СРСР нема взагалі відповідної скількости фотоґрафічних апаратів і матеріялу до фотоґрафії. Отже покищо видають пашпорти теж без фотоґрафії. А що нема потрібної скількости урядових блянкетів, то і без блянкетів. Так пашпортова реєстрація переміняється у новий хаос і нові зловживання.

— **Француженка королевою острову.** Уряд республики Еквадору має смішний конфлікт з одною французькою підданою, що вибрала собі за осідок острів Фльореана з архіпеляґу Ґаляпаґос. Пані Вагнер Буске знуджена культурним життям виїхала туди, щоби жити самотно між тубільцями на лоні природи. Уже перед нею вибрався туди німецький лікар д-р Ріттер зі своєю жінкою, щоби заховатись від світа та людей. Згаданий острів на Тихім Океані, вульканічного походження має дуже ніжний клімат і прегарну ростиню. Недавно двох громадян еквадорської республики вибрались туди на яхті. Коли висіли на беріг, їх окружило 20 білих жінок зі зброєю і домагалось паперів в імені королеви цієї нової держави — Фльореана. Пані Буске проголосила себе там королевою і мала власну жіночу сторожу. Налякані еквадорські громадяни мусіли втікати, бо королева поставила їх перед суд за те, що вони вбили якусь дичину у лісі. Підчас утечі одного пострілила сторожа пані Буске. Тепер еквадорський уряд висилає на Фльореану цілий відділ війська проти королеви самозванниці.

ВІДГУКИ ДНЯ.

„Народній Артист“.

Вістки зза Збруча як із засвітів. Ніби приходять і ніби ні. Десь хтось скаже слово, десь хтось повторить, часом клапоть листа блукає з рук до рук. Відірвані поголоски, несправджені чутки, ато й неправда зліва чи зправа.

Та все таки бувають вістки, що не потребують хитрих способів, щоби передістатися сюди. Вони такі голосні, що гомін їх буруном перекочується через граничні сторожі, понад дротяні перегороди і розливається по нашій країні.

Помер Микола Садовський!.. — і покотилося...

По всій українській землі.

Хто не бачив його, той чув про нього, а як і був хто, що не чував, то мріяв про такого. Щоби в наших історичних та побутових песах вийшов на сцену високий, широкоплечий козак, з ясним чолом і соколиним оком, і з таким голосом як дзвін і з такою мовою як хрусталь...

Щоби вийшов Микола Садовський...

Виходив він цілі десятки літ і ясним місяцем світив на овиді українського театру. Блестів і над Галичиною, коли з Заньковецькою обвозив „Бурлаку“ по наших містах.

Де прибув — своїм великим, чистим словом будив, загрівав, підбадьорював. Заглядав у далекі кути і рідної і чужої землі, щоб дати своїм духову підмогу, а чужим доказ нашої культури.

Бував з трупою і в далекій Москві, де стільки нашого брата заганяла чужа влада.

А москвичі нераз не знали навіть, що це за мова така.

Чув я таке:

Вертає трупа Садовського з Москви. Артисти розмовляють по українськи, інший народ прислухується.

— Кто ета будет? — питається одна перекупка другої.

— Чехи! — відповідає друга.

Тоді артисти давай пояснювати їм. На силу вибили з голови чехів, а втолочили українців.

З великої трійці братів: Карпенко Карий — Саксаганський — Садовський, остався цей останній найдовше. Як дуб-насінник на великому зрубі. Довго не давала ради буря — він стояв і шумів.

А вкінці таки звалився. Пішла луна далеко-далеко, дійшла до нас і минула нас.

Микола Садовський умер!

Казав мені один комунізуючий:

— Чули ви, Садовський помер. А всеж таки, бачите, більшовики гарно з ним поступили. „Народнім Артистом“ іменували, дали княжівську платню, навіть яхт.

— Що за яхт?

— Мав приватний яхт. По Дніпрі возився.

Я вже малощо не почав хвалити радвладу.

На щастя третій, що слухав нашої розмови, випередив мене.

Вийняв з кишені клапоть паперу і прочитав: „Дорогий Друже! Може маєш які старі штани, то, будь ласка, пришли, бо не маю в чім на вулицю вийти. Твій Микола Садовський, Народній Артист“.

(Автентичне! Цей лист є в одного львівського громадянина.)

Бувають поголоски, а бувають і листи.

Поголоски: платня... яхт...

Листи: (як вище).

Галактіон Чіпка.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Іванна з Полянських Гапоновичева, учителька в Струтині Нижнім, долинського повіту, померла 27. січня 1933 р. в домі свого мужа, управителя 7-кл. школи в Рожнітові. Покійна була зразковою дружиною, мамою і господинею, з посвятою і самовідреченням відданою школі учителькою, дійсною приятелькою й опікункою дітвори і молоді, а також примірною громадянкою, чим здобула собі була загальну пошану і симпатію. Доказом цього були маніфестаційні похорони при участи великого здвигу рожнітівського та струтинського громадянства, шкільної дітвори, всього дооколичного учительства і т. д. На вічну дорогу попрощав Покійну від шкільної дітвори та учительського збору управитель школи Омелян Іжицький, а від загалу учительства та станових організацій учитель Карасевич, після чого учительський хор відспівав „Вічная память“. Покійна осиротила мужа і 3-тижневу донечку та залишила по собі загальний жаль. В. Їй П.!

СПОРТ.

Лещатарські змагання в Замарстинові.

В неділю, 5. п. м. відбудуться лещатарські змагання в бігу на 8 км. заходом Сокола V. у Замарстинові. Змагуни мають зголошуватися в домівці чит. „Просвіти“ у побр. Пузяка.

Згода у Спорт. Т-ві „Русь“ в Ужгороді.

В мин. неділю (26. II.) відбулися в Ужгороді надзвичайні Загальні Збори Спорт. Т-ва „Русь“, аби поладнати компромісово конфлікт між москвофільською й українською течією серед членів клюбу. Збори відкрив голова сен. д-р Е. Бачинський, який заявив, що з уваги на те, що оба напрями не могли погодитися щодо кандидатур, вибрано окрему комісію, яка найшла компромісову розвязку. Після відчитання протоколу попередніх Зборів голова предложив під голосування спільну лісту всіх органів Т-ва, яку Збори приняли однодушно. Головою Т-ва став знову сен. д-р Е. Бачинський, заступниками д-р Долинай, Ст. Федор, проф. Ем. Бокшай, дир. школи Ем. Крайняк, д-р Олексій Бескид, д-р Юлій Марина, секретарем фах. учитель Небесний, писарем учит. Карбованець, касіером П. Ставровський, господарями Сочка і Сидор. Адвокати Клюбу: д-р Бращайко, д-р Стахура і д-р Гаґатко. Лікарі: д-р Петрицький, д-р Даніелович і д-р Бращайко. Інжиніри: Фельнович, Гачкайлів і Михалко. Керманичі секції копаного мяча: Авг. Лавришин і д-р Марко. Крім того Збори вибрали керманичів інших секцій, прес. референтів і т. д. При кінці Збори рішили повести енерґічну акцію за придбанням фондів на потреби Т-ва, в першу чергу на тренера.

Український Спортовий Клюб у Станиславові

В неділю 26. лютого відбулися у Станиславові установчі збори Українського Спортового Клюбу. Присутніх біля 60 осіб. Головою вибрали інж. І. Поповича. Рішили приступити до У. С. С.

Ширіть наш часопис!

XXXII-й ВИКАЗ підписаних позичок на санування „Просвіти“.

Бережани: Д-р Волод. Бемко 50. **Бібрка:** о. Зино-
вій Кузьмович, Соколівка 20, Михайло Крочак, Вибра-
нівка 5. **Богородчани:** д-р Осип Когут 50. **Броди:** о. Ад-
р'ян Зофійовський 5, Микола Гошко 10, Гр. кат. церква
Голосковичі 7, Іван Дацюк, Голосковичі 3, Юрій Чуба-
тий, Дітківці 4, Степан Якимчук, Гаї Дітков. 5, Петро Пе-
тришин, Гаї Дітков. 5, Павло Щерба, Старі Броди 5, Я-
ким Стефанишин, Гаї Дітков. 5. **Бурштин:** Філія „Про-
світи“ 11.50. **Галич:** о. Петро Палятинський, Медуха 20,
Григорій Шмігель, Галич 5. **Глиняни:** Український Кооп.
Банк 25. **Делятин:** Український Кооп. Банк 50. **Добро-**
миль: Гійсько: о. Йосиф Маринович 50, Ігнатій Кушнір
7.50, Микола Трищецький 5, Михайло Трищецький 5, Пи-
лип Гурко 5, Юрко Коваль 5, Теодор Боніцький 5, Ми-
кола Дицьо 5. **Долина:** о. Микола Білецький, Пацинів
10. **Дрогобич:** Левицький Роман, Борислав 5, Яворський
Богдан, Борислав 10, Костики А. і В. Борислав 10, Чи-
тальня „Просвіти“ Рінчиці 20, Бойко Е. 5. **Збараж:** Чи-
тальня „Просвіти“ Лозівка 10. **Золочів:** Баймаківна Рос-
тислава 10. **Журавно:** Украінбанк 50. **Камінка Струм.:**
Секція молоді при філії „Просвіти“ 25. **Калуш:** Коцан
Петро, Мислів 5, Степан Гладишовський 20, д-р Мих.
Воробець, Калуш 30. **Коломия:** Стефанія Чубатівна 5,
Дмитро Казулькевич 10, Мих. Березовський 10, Ви-
твицька Люба 5, Кузьмич 10, о. Іван Станецький 10, д-р
Станкевич 5, Я. Курпяк 7, Лучаківський 5, Михайло Ро-
манюк 5, Велигорський Роман 5, о. Ол. Русин 25. **Копи-**
чинці: Украін. Кооп. Банк 100, Читальня „Просвіти“ Го-
ра 20. **Косів:** Михайло Чорній 5, Марія Гошоватюк 5, Со-
фія Коржинська 5, Ярослав Войнаровський 5, Богдан
Левицький 5, д-р Василь Стефурак 5, Роман Гіжовський
5, Микола Сорохан 5; Річка: о. Константин Ласійчук 5,
Олександра Моклович, Жабе-Слуп. 10. **Ліско:** Районова
Молочарня, Ялове 10. **Львів-місто:** М. Вивнічук 5, Ми-
хайло Солтівський 50, Земельний Банк Гіпотечний 2.000,
о. д-р Конрад Микола 10, Антоніна Конрадова 10, д-р
Михайло Мельник 5. **Львів-повіт:** Читальня „Просвіти“
Лисиничі 15. **Мельниця:** о. Степан Іскович 10. **Миколаїв**
н. Дн.: Іван Мартинець 5. **Монастириська:** о. Любомир
Білинський 8.88, о. Степан Фіголь 8.88, Михайло Чайків-
ський 5, о. Марко Гіль, Яргорів 8.85, Чит. „Просвіти“ 25.
Перемишль: Катря Ковалюк 5, Народній Дім 1.000, Мі-
шанська Каса 30. **Перемишляни:** Волод. Любинець 5.
Підгайці: о. Остап Гайдукевич, Нос'в 5. **Рава Руська:**
Хавалка Олександер 5. **Радехів:** Романа Скоморовська,
Топорів 5, Евгенія Скоморовська, Топорів 5, Читальня
„Просвіти“ Куликів 10. **Рогатин:** Районова Молочарня,
Черче 20, о. Давидяк Волод. Журів 5, о. Василь Танчак,
Серники Сер. 5, Іван Білоус, Серники Сер. 5. **Скалат:** Дми-
тро Заболотний, Пізнанка Гнила 5, Михайло Олійник,
Новосілка Скал. 5, Іван Антонів, Іванівка 5. **Сокаль:** Те-
одор Вибранець 10, Пархач: Михайло Тхір 5, Іван Лу-
цик 5; Спасів: Читальня „Просвіти“ 10, Секція Молоді
5; Забуже: Микола Караван 5, Завишня 5, Кооператива
„Єдність“ Бобятин 10, Філія Охорони воєнних могил 50,
Читальня „Просвіти“ Стенятин 10, Читальня „Просвіти“
Лучиці 10. **Станиславів:** Ярослав Андрухович 10, Марія
Припхан 5, Осип Галібей 10, Марія Гриньків 10, Роман
Гардецький 50, Ольга Пиндус 20, Ольга Олійник 10, Іре-
на Зарицька 5. **Теребовля:** о. Евген Цегельський, Янів
5. **Тернопіль:** Михайло Кордуба 5. **Яворів:** Районова Мо-
лочарня 50, Районова Молочарня Рогізно 50. **Ярослав:**
Іларій Брусак, Радимно 5, о. Іван Кебуз, Майдан Сіняв-
ський 20. **Західні землі:** Марія Хахула-Ельжбета, Люб-
лин 5, Стефанія Ґаланівна, Моняки 5. **Чехословаччина:**
Комітет Допомоги, Ст. Сірополко, Прага 263.60 (1000
кч.). **Америка:** Т-во ім. Тараса Шевченка, Парана, Бра-
зилія 10.67, Осип Кочан, Юліет, Бразилія 44.50, Україн-
ський Народний Дім, Віта Ман. Канада 76.80, Т-во ім.
І. Франка, Бельмонт 132.80, Василь Мацькевич, Штотес-
бурі 53.34, Микола Озарчук, Темс 53.34, Гринь Магун,
Темс 53.34, Микита Магун, Темс 53.34, Іван Магун, Темс
62.23 зол.

Разом **5.380.57 зол.**, а разом з усіми попередніми **78.198.25 зол.**

——o——

БІРЖА.

ГРОШІ.

У міжбанкових транзакціях нотували: Ню Йорк 8.89.75—8.90.50, Льондон 30.40—30.50, Ціріх 173.50—174, Прага 26.38—26.45, Берлін 212.75—213.25, Париж 35.08—35.15.

На акційній біржі купували долярівки по 59 зол.; пізніші оферти зол. 58.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 28. II.: масло 2.70, молоко 17—19, сметана 70, яйця 4.—4.20. Тенденція на масло удержана, на молоко і яйця слаба.

Дня I. III.: масло десер. 2.70, молоко 15—17, сметана 70, яйця 4—4.20. Тенденція на масло звишкова, на молоко і яйця знижкова.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 2. III. год. 7.30 веч. „Цезар і Клеопатра“.

Пятниця, 3. III. год. 7.30 веч. „Дон Карльос“.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 2. III. год. 7.15 і 9.45 виступи варшавського театру Банда „Гарна Галятея“.

Пятниця, 3. III. год. 7.15 і 9.45 веч. Варшавський Театр Банда „Гарна Ґалятея“.

Кіна.

АДРІЯ: „Упавша жінка“, „Її хлопчик“.

АПОЛЬО: „Конгорілля“.

АТЛЯНТИК: „Ігльо“ (з життя ескімосів), „Душегубство при вул. Морг“ (на осн. Едг. По).

КАСІНО: „Кохання в ваті“.

КОЛІСЕЙ. „Погасаюче полумя“ та ревія „Кохання з перешкодами“.

КОПЕРНИК: „Вікторія і II гузар“ (Іван Петрович).

МАРУСЕНЬКА: „Вікторія і II гузар“ (Іван Петрович).

МІРАЖ: „Кохання в синяві неба“ (Норма Шірер).

ОАЗА: „Арсен Люпін джентельмен вломник“.

ПАЛЯС: „Спів, цілунок, дівчина“.

ПАН: „100 метрів кохання“ та ревія.

ПАСАЖ: „Король степу“, „Люди на стійці“.

ПРОМІНЬ: „Улани! Улани!“

СТИЛЕВЕ: „Цариця підземелля“ та ревія.

УТІХА: „Бель в опері“ й ревія.

ХИМЕРА: „Кіноманяк“ (Гар. Льойд).

Закордонне радіо.

Четвер, 2. березня 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт, 20.05 Весела valицiя, **Мілано** (331,4) 21.00 „Ріголето“ оп. Верді, **Гельсінгфорс** (368,1) 19.05 Спів. **Ляйпціг** (389,6) 21.20 Симфонія д-моль Брукнера, **Берлін** (419) 16.30 Концерт, 20.00 Промова канц. Гітлера, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Бероміністер** (459,4) 21.00 „Вдова Грапен“, ком. опера Фльотова (Базель 244,1 м.). **Прага** (488,6) 21.00 Вечір Сметани, **Відень** (515,1) 20.05 Концерт, **Будапешт** (550,5) 18.05 Циг. музика, 19.30 „Тоска“ оп. Пучінія, **Харків** (937,5) 10.00, 13.15, 15.15, 18.40 Концерт, 16.30 Концерт для дітей, 17.40 Радіоінсценізація, **Москва** (1000) 17.25 „Ріголето“ оп. Вердія (ВЗСПС 1304,3), 17.30 „Русалка“ Даргомижського (Досв. 720).

Пятниця, 3. березня 1933.

Братислава (279,3) 18.20 Спів, **Бреслав** (325) 20.00 „Ідоменео“ оп. Моцарта, **Мілано** (331,4) 21.00 Концерт, **Букарешт** (394,2) 20.00 Симф. концерт, **Рим** (441,2) 16.00 Віольончеля, **Лянгенберґ** (472,4) 13.00 Концерт, 20.00 „Княжна Шікаго“ оп. Кальмана, **Відень** (518,1) 11.30 Концерт, **Будапешт** (550,5) 18.10 Лістів вечір, **Харків** (937,5) 10.00, 15.15, 18.40 Концерт, 13.15 Звуковики, 24.00 Нар. пісні, **Москва** (1000) 17.25 „Періколя“ оп. Офенбаха (Досв. 720 м.).

Львівське радіо.

Четвер, 2. березня 1933.

12.30, 15.30, 16.15, 17.00 Грамофон, 12.13 Концерт, 15.15 Госп. комунікат, 15.25 Збіжева біржа, 16.00 „Новочасні форми предметів щоденного вжитку“, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 Мова звірят, 17.40 Відчит, 18.00 Для матуристів: „Міцкевич“, 18.25 Солісти: Вількошевська (сопр.), Снежек (бас), 18.55 Всячина, 19.10 Рільн. скринька, 19.20 Рільн. комунікат, 19.30 „Бартко побідник“ Г. Сенкевича, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Концерт, Спортові вістки, 21.30 „Син усіх матерей“, авд. Еленшлеґера, 22.15 Ретрансмісії зі закордону, 23.00 Танк. музика.

Пятниця, 3. березня 1933.

12.10, 15.35, 16.10, 22.50 Грамофон, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Збіжева біржа, 16.20 Для матуристів: „Февдалізм“ 17.00 Трубна оркестра, 18.00 Для матуристів: „Ант. Мальчевський“, 18.25 Легка музика, 19.30 „Голодного накормити“ фейл., 20.30 Швайцарський концерт, 22.35 Спортові вістки.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Декларація.

Наслідком мирної полагоди спору з фірмою Шіхт-Левер про неправне поміщування на милі, яке я виробляю, фабричних знаків дуже подібних до знаків зареєстрованих на власність фірми Шіхт-Левер, заявляю оцим, що вживані мною фабричні знаки: **на милі люзом — знак з написом „Швіфт“ і з образком заяця в скоці, на пакованім милі — знак з написом „Арневат“ і з образком птаха, колідують з товаровими знаками, які є** зареєстровані на власність фірми Шіхт-Левер. Ті знаки вживав я несвідомий цієї колізії, та не здавав собі справи, що тим спричинював фірмі Шіхт-Левер поважні матеріяльні страти. Маючи намір направити заподіяну фірмі Шіхт-Левер кривду, заявляю, що я припинив уже виріб і продаж мила з вищезгаданими знаками, які колідують зі знаками фірми Шіхт-Левер. **Заразом зобовязуюся в будуччині не вживати ніяких знаків, які якнебудь могли би бути подібні до знаків фірми Шіхт-Левер.**

Чортків, дня 26. січня 1933.

БЕРЛЬ ШАРФШТАЙН,
фабрикант мила.

ДАР „ПРОСВІТІ“.

Вислід збірки „Дару Просвіті“ в грудні 1932 р.

1) У Львівськім **воєвідстві** зібрано на **збіркові листи** в золотих в районі філії: в Бібрці 287.42, Ходорові 158.26, Чесанові 184.32, Любачеві 54.77, Добромилі-Бірчі 131.62, Дрогобичі-Бориславі 293.36, Городку 270.27, Динові —, Янові —, Ярославі 127.24, Яворові 133.76, Краківці 42.14, у Львові-повіт 570.54, у Львові-місті 1.200, Щирці —, Мостиськах 34.78, Судовій Вишні 21, Перемишлі 228.44, Раві Руській 609.66, Угнові 18.28, Рудках 36.08, Самборі 56.10, Старім Самборі 267.41, Сяноці 92.17, Сокалі 329.11, Белзі 114.96, Жовкві 143.29, Турці н. Стр. 89.23, Комарні 36.08, Лежайську —. Разом **5.512.87 зол.**

2) В **Станиславівськім воєвідстві** зібрано **на збіркові листи** в районі філії: Богородчани 51.96, Солотвина 133.07, Долина —, Болехів 154.25, Рожнітів —, Городенка —, Калуш 189.99, Войнилів —, Коломия Печеніжин 148.88, Косів 27.17, Кути 61.53, Надвірна 10.95, Делятин —, Рогатин 474.72, Бурштин 162.53, Сколе 264.09, Снятин-Заболотів 275.72, Станиславів 674.28, Галич 169.14, Стрий 346.55, Товмач 309.95, Отинія 7.08, Тисьмениця 191.23, Жидачів-Миколаїв н. Дн. 113.03, Журавно 10.65. Разом **3.775.77 зол.**

3) В **Тернопільськім воєвідстві** зібрано **на збіркові листи** в районі філії: Бережани 326.89, Козова 60.38, Борщів 177.06, Мельниця —, Броди 237.55, Бучач 271.50, Монастириська 84.27, Чортків 159.47, Копичинці 78.01, Гусятин 21.48, Камінка Стр. 68.96, Буськ 71.41, Підгайці 282.91, Перемишляни 219.75, Глиняни 221.81, Радехів 303.40, Скалат 212.20, Грималів 377.65, Підволочиська 312.46, Тернопіль 896.44, Теребовля 359.26, Заліщики 190.45, Тлусте 395.58, Збараж-Нове Село 485.15, Зборів 49.81, Залізці 44.25, Золочів-Олесько 147.87, Поморяни —. Разом **6.056.27 зол.**

Разом зібрано у вище названих трьох воєвідствах на збіркові листи 15.344.91 зол.

Крім того за час від 1. VII. 1932 до 15. II. 1933 р. вплинуло на „Дар Просвіті“ до каси Т-ва безпосередньо від жертводавців **поза збірковою акцією:**

1) З **Львівського воєвідства** прислано з району філії: Бібрка 21, Ходорів 17, Чесанів 16, Любачів 23, Добромиль-Бірча 22, Дрогобич-Борислав 106, Городок 31.30, Динів 7.20, Янів 17.30, Ярослав 63.74, Яворів 145.65, Краковець 20.35, Львів-повіт 89.30, Львів-місто 836.86, Щирець 15.96, Мостиська 13, Перемишль 256.75, Рава Руська 96.24, Рудки 8, Самбір 44, Старий Самбір 10, Сянік 46, Сокаль 104.92, Белз 22.77, Жовква 30, Турка н. Стр. 63.35, Комарно 51.16, Лежайськ 9. — Разом **2.187.84** зол.

2) Зі **Станиславівського воєвідства** прислано з району філії: Богородчани 27, Солотвина 4.70, Долина 60.02, Болехів 30.51, Рожнітів 46, Городенка 17.50, Калуш 87.35, Войнилів 52.79, Коломия-Печеніжин 165.33, Косів 33.20, Кути 2, Надвірна 6.50, Делятин 23.50, Рогатин 170.33, Бурштин 58.96, Сколе 69.16, Снятин-Заболотів 94.47, Станиславів 122.70, Галич 21.50, Стрий 288.88, Товмач 9, Отинія 7.50, Тисьмениця 10, Жидачів і Миколаїв н. Дн. 76.70, Журавно 17.50 Разом **1.503.09 зол.**

3) З **Тернопільського воєвідства** прислано з району філії: Бережани-Козова 59.20, Борщів 105.03, Мельниця 12, Броди 34.50, Бучач 99, Монастириська 23, Чортків 34.50, Копичинці 90, Гусятин 33, Камінка Струм. 21, Буська 27.40, Підгайці 139.29, Перемишляни 70.29, Глиняни 80.70, Радехів 23, Скалат 48.50, Підволочиська 46.50, Тернопіль 130.45, Теребовля 74, Заліщики 31, Тлусте 14.50, Збараж-Нове Село 147, Зборів 47.04, Залізці 2, Золочів-Олесько 82.82. Разом **1.475.72 зол.**

Разом прислано у трьох вище названих воєвідствах **6.081.97 зол.**

Головний Виділ складає всім жертводавцям і збірщикам щиру подяку.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10